

Nr 136.

Av herrar **Schill** och **Olsson** i Ramsta, *om anslag till en försöks- och forskningsanstalt på biodlingens område.*

Den svenska biodlingens representanter har genom svenska biodlarnas riksförbund i april 1924 gjort framställning hos Kungl. Maj:t angående upprättande av en forskningsanstalt för biodlingens befrämjande. Centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet har i utlåtande den 12 november 1924 anfört, att den ifrågasatta försöksverksamheten enligt styrelsens uppfattning borde kunna bli av stor betydelse för utvecklingen av biodlingen i vårt land. Då vidare denna näring till största delen utövas av personer i svag ekonomisk ställning, måste den även vara i behov av det stöd, som en statsunderstödd försöksverksamhet kunde lämna.

Utan statens bistånd med sakkunnig hjälp anse biodlarna sig maktlösa mot de sjukdomar, som härja i bigårdarna och som om de fritt få utveckla sig kunna omöjliggöra all biodling.

Styrelsen för centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet ansåg i likhet med entomologiska avdelningens föreståndare, att det ifrågasatta försöks- och forskningsarbetet icke borde åstadkommas genom upprättandet av någon fristående anstalt, utan att den ifrågavarande arbetsuppgiften lämpligast borde kunna anförtros åt Centralanstaltens entomologiska avdelning, som för detta ändamål borde erhålla nödig utökning av personal, arbetslokal och expensmedel.

Styrelsen för Centralanstalten har sedermera i skrivelse av den 11 juni 1925 hemställt, att Kungl. Maj:t måtte avlåta proposition till riksdagen om upprättande vid Centralanstaltens entomologiska avdelning av en forskningsanstalt för biodling.

Statskontoret, som yttrat sig över framställningen, anför bland annat, att frågan redan i 1919 års statsverksproposition varit föremål för behandling, men att dåvarande departementschefen ansett att under rådande dyrtid med saken borde få anstå.

Statskontoret anmärker sedan, att kostnaderna för en sådan försöksanstalt nu ställer sig avsevärt lägre än 1919 och fortsätter: men det synes detta oaktat kunna ifrågasättas, huruvida tiden nu kunde anses vara inne för förverkligandet av nämnda förslag. Mot det föreliggande förslaget i övrigt hade statskontoret intet annat att erinra än att ersättningen till två assistenter vid anstalten synes kunna upptagas med ett till 8,000 kronor sänkt belopp och anslaget till

personal och expenser, vilket borde erhålla bestämt anslags natur, bestämmas till 14,000 kronor.

Då engångskostnaden av styrelsen för centralanstalten ansetts draga en kostnad av 15,000 kronor för uppförande av en bipaviljong och inköp av nödiga utensilier, så skulle för första året behövas ett anslag på låt oss säga 30,000 kronor. De övriga driftskostnaderna av 14,000 kronor kunna väl ej ur statsfinansiell synpunkt anses spela så stor roll.

I Sveriges biodlares riksförbunds statistik finna vi, att produktionen av vax och honung under åren 1913—1919 i medeltal uppgått till, för vax 65 ton och honung 1,300 ton, som i det närmaste täckte hela det inhemska behovet, men har senare nedgått så, att 1923 importerades 65 ton vax och 102 ton honung.

Bortsett från den direkta produktionen av vax och honung, har biodlingen stor indirekt betydelse för trädgårdsskötseln och fröodlingen vid blombefruktningen.

Tager man i betraktande att biodlingen är och kan bliva i ännu högre grad en icke föraktlig biinkomst för egnahemsbyggare och småbrukare, torde denna uppoffring från statens sida få anses som mycket väl motiverad.

Chefen för jordbruksdepartementet säger i årets statsverksproposition, att han på grund av det statsfinansiella läget icke anser sig kunna tillstyrka förslaget. Då emellertid nämnda försöks- och forskningsanstalt är en hjärtesak för landets biodlare och beloppet är så blygsamt som en anläggningskostnad på 15,000 kronor och en årlig driftskostnad på 14,000 kronor, kunna de statsfinansiella skälen icke avhålla oss från att motionsvägen draga saken inför riksdagen och dess prövning.

Allt vad som kan göras för att hjälpa småfolket på landsbygden i dess kamp för att skaffa sig existensmedel bör icke underlåtas. På grund av det anförda få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta i riksstaten för budgetåret 1926—1927 anvisa medel för upprättandet vid Centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet och dess entomologiska avdelning av en försöks- och forskningsanstalt på biodlingens område samt härför anslå dels ett engångsanslag på 15,000 kronor, dels ock för uppehållande av driften för budgetåret 1926—1927 14,000 kronor på nionde huvudtiteln under punkt 7 Centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet. Anslaget torde få bestämt anslags natur.

Stockholm den 21 januari 1926.

L. Aug. Schill.

Gustaf Olsson
i Ramsta.